

minister nærede nogen Betænkelse ved den, men da Bestemmelsen blev indført, er der ikke den mindste Grund til at troe, at Ministeren absolut har villet indføre de bebudede Forandringer i kronologisk Orden, og ialtsald have vi ogsaa senere seet, at Regjeringen ikke har næret denne Anskuelse, idet den tværtimod er gaaet den modsatte Vej, er kommen frem med et Lovudkast til Rævningeretter, og først derefter med de andre Forslag.

Tsberning: Deri, at man har gjort Noget, som jeg troer er forkeert, ligger intet Beviis. Jeg troer, det er fuldkommen urigtigt, og jeg troer, at det ærede Medlems Argumenter for det Modsatte have været saa svage, at de ikke behøve at svækkes. — Naar det ærede Medlem troer, at Statsmagten ikke kan lægge sig imellem en Dom i en privat Sag og Dommens Fuldbgyrdelse, saa tager han fejl. Jeg skal give ham Exempel paa et Tilfælde, i hvilket han selv vil erkjende, at det maa være anderledes. Man kan tænke sig en Dom, hvorved der er givet Udgang til Udlæg i en fremmed Magts Krigsstib, som laa her, — og foruden i dette Tilfælde kan man tænke sig mange andre, i hvilke Statsmagten siger: Nei, Udlæg skal ikke finde Sted, eftersom Udlæg i et saadant Tilfælde kunde afstedkomme store Ubehageligheder. Statsmagten maa derfor forhindre en saadan Doms Udøvelse, og den udøvende Magt maa i slige Tilfælde, hvoraf der, som sagt, kan gives mange, ikke blot være berettiget, men forpligtet til at lægge sig imellem. Retten affiger Dommen, men den udøvende Magt overveier dens Betimelighed; Spørgsmaalet om Betimeligheden bliver under den udøvende Magts Ansvar altid tilstede. I modsat Fald kunde den udøvende Magt ikke svare for de Ulemper, der kunde følge af Domme, der i sig selv kunne være rigtige, men hvis Udførelse kan være i allerhøjeste Grad ubetimelig.

Liebe: Det er slet ikke min Hensigt at forlænge denne Diskussion; jeg troer ikke, at den kan give videre Udbytte for Sagens Fremme her i Thinget, og jeg vilde ansee det for urigtigt at fortsætte den længere. Kun med Hen-

syn til, hvad den ærede sidste Taler httrede, vil jeg tillade mig den ganske korte Bemærkning, at om det Tilfælde end skulde kunne tænkes, at Statsmagten maatte optræde paa en saadan Maade, som den ærede Taler nævnte — paa hvilket Spørgsmaal jeg ikke vil indlade mig — saa kan man ikke deraf drage nogen Slutning til de almindelige Tilfælde, og jeg er overbevist om, at det ærede Medlem ikke vil miskjende, at der ved Dommens Udførelse kan opstaae Spørgsmaal, som ere i deres Væsen fuldstændige Retsspørgsmaal. Det er saaledes klart, at der er et retsligt Mobsætningsforhold imellem Den, som forlanger Dommens Udførelse, og Den, over hvem Dommen er erhvervet. Om Dommen skal udføres, er imellem selve Parterne indgyrdes endnu et Retsspørgsmaal; ligeledes møder et saadant, naar en Trediemand fremstaaer med den Paastand, at hans Rettigheder vilde krænktes ved Fuldbgyrdelsen, fordi de paagældende Ting, hvori Fuldbgyrdelsen skulde stee, ikke ere den Domsfældtes, men hans; og endelig er det et Retsspørgsmaal, om Doms haveren selv i Domsfældtes egne Ting virkelig er berettiget til forlods Fyldstgjørelse, eller om ikke en Anden mulig maatte være bedre berettiget dertil. Der er saaledes ved Fogedsforretninger aabenbart adskillige Spørgsmaal, som i deres Væsen ere rene Retsspørgsmaal; det vil det ærede Medlem ikke kunne nægte, og er det Tilfældet, saa maa man enten overlade Afgjørelsen til de Autoriteter, som have den sædvanlige Evne i saa Henseende, eller udruste de administrative Myndigheder, hvis det ærede Medlem vil lægge Spørgsmaalene derhen, saaledes, at de forsaavidt blive judicielle, og saa er det det Samme, som vi have nu. — Svørigt kan jeg, naar vi skulle ind paa det mere Almindelige med Hensyn til Doms magtens Ordning, i Meget være enig med den ærede Taler. Jeg anseer det ogsaa for ønskeligt, om vi kunde faae Dommere, om jeg saa maa sige, mere reent fittet, men hvad der staaer iveien derfor, det er jo ene det økonomiske Hensyn, og naar vi komme ind paa det Gebeet, er jo netop den ærede Rigsdagsmand mere end nogen anden Talsmand for Økonomi.